

както и въ леглото си! Я го похванете, каквж горещинж има!

— Наистинж! Ты умѣешъ да гледашъ дѣцата, Марійке!

— За това не треба нито искуство голѣмо нито магія нѣкоя. Сега, потрѣсете огнивото си въ торбичкѣтж, а азъ ще намѣря дървата.

— Тія дърва нѣма никога да ся запалятъ, тѣ сж много суравы.

— Вый ся съмнѣвате за всичко, Германе! Чи нимѣ сте забравили чи сте были овчаръ и чи сте накладвали голѣмы огньове на-поле, посреда дѣждъ като изъ ржкавъ?

— Да, това е искуството на дѣцата, които вардятъ добитѣкътъ, но азъ, щомъ проходимъ, станахъ говедаръ.

— За това вый сте по ягкъ въ мышцѣтъ, а не и искусенъ въ ржцѣтъ. Ето ви сега едно огнище, вый ще видите да ли ще пламнатъ дървата! Дайте ми огнь и еднж кривачж сухж папрать. Добръ! Духнете сега; нѣмате ли доста силж за духаніе?

— Не, до колкото поне зная, казѣ Германъ духающъ като едно коваческо духало. Слѣдъ еднж минутж, огньтъ пламна, издаде найнапредъ еднж свѣтлинж червѣникавъ, а по лека-лека той ся възвыси на възсини языцы подъ гж-стѣтж шумж на дѣбветъ, като ся боряше срѣщу